

Győri László
(1942, Orosháza) költő, író,
Budapesten él, József Attila-
díjas

Győri László

Babits

Ha úgy tudnék én is énekelni,
akkor is más lenne az ének.
Énekel? Én pedig beszélek?
Nem a dalt, a szövegét teremti.

Ha csak ének, végül is mi végre?
Énekét minek képzelnétek?
Igen, a varázslathoz értett,
és mert szólni: nem háború, béke!

De a vég, az élete feletti!
A halál közelében Jónás:
a próféta, a zord hasonmás.
Már nem akart, minek énekelni?

Oda a dallam, olyan dísztelen
a szava, már annyira póre,
mint azé, ki rongyosan, bűzösen
dörögte átkát Ninivére.

Rossz gégével imádkozni kezdett,
úgy mondta nem hiú szavait,
mint aki már megtalálta Istent,
a Gazdát, a tömjén nélkülit.

Nemhiába várt a megtörésre,
megtöretett Szüret idején
a hegytetőn, Isten tenyerében,
míg tört a fürt, s telt a faedény.